

Skal Sundshúskið týnast?

NEI

Hvat er tað, sum gongur fyrri seg í føroyska samfelagnum nú? hvar er virðingin fyrri tí einstaka menniskjanum, fyrri trivnaði, fyrri livsverki og rótum?

Hevur borgarin eingi rættindi, tá til stykkis kemur? Hvør fetti sær á og mænaði um demokrati og frælsi? Plutokrati (peningaveldi) og fascisma hóskar betur: Gev teimum óksina yvir nakkan, fá eg ikki VÍNNING Vinning vinning...

Ein spekulantur — og straks kunnu klettarnir kroystast sum bleytasta modellervoks.

Tað kann ikki passa, tað ber ikki til, at eingi fær forða tilikum egotrippum. Hetta er IKKI til gangs fyrri føroyska samfelagið, tá grundarlagið er so kyniskt og beinleiðis týnandi.

„Tit sum i fjørðu fóru — tað er mikið gott, og vit vilja gjarna gera brúk av tykkum i okkara veitslu-

sangumog reklamum fyrri Føroyar, men hoyrið: flytið tykkum nú líka... nei, longur (helst heilt til h.....) — Hetta ókið vilja vit (fáu nevniliga hava — eisini, afturat øllum øðrum, vit longu hava cementerað og betongerað til ólivs.“

★

Hvat er hetta fyrri framferðarhátur? Tað snýr seg um heimið hjá eini familju, eitt náttúruvakurt pláss — eitt av teimum, sum ríkmenniskjunnun leingist eftir at keypa sær til privatogn, til livgandi pausu frá tí vanliga skaðiliga livimátanum. Saktans man slíkt paradís vera og gott til vanligt arbeiðandi fólk. Tey vága sær at liva so gott sum sjálfvorforsýnandi, i samljóð við umhvørvið og seg sjálvi. Tey hava fjørð og haga, seyð og veltur, (høvdu) neyt — ið

vórðu lumpað frá teimum, hjall og hoyggjús, frið og náðir. Frekkheit. Tað má pilkast av teimum. Stúva tey inn í einihvørji hús í Havn. Tað venjast tey nokk við. Annars hava vit altíð hospitalið, heilivág av ymsum slag, varðhald... Jú, vit orðna skjótt hvat sum helst — bara **maktgrammleikin** hevur fritt í at leika.

Hvat sigur grundlógin

Í §§ 72 og 73 kunnu vit lesa, at „bóligen er ukrænkelig“ og at fólk einans

kunna gerast skyldug at siga sína ogn frá sær, har sum „almenvellet kræver det.“ Og at hetta einans má henda „ifølge lov og mod fuldstændig erstatning.“

1) »Almenvellet«: Er tað yvirhøvur avgerandi fyrri menningina av føroyska idnaðinum, at Sund verður yvirtikið? Hvørjar avleiðingar fær projektið fyrri tey eksisterandi føroysku virkini?!

2) »Mod fuldstændig erstatning«: Eingin hevur so mikið sum tingast við bóndafólkini. Í seinastu viku fóru landsstýrislimir inni á gólvinum, og vænt-

andi spyrst skil burtur úr tí fundinum. Tey hava einki alternativ fingið bjóðað, sum svarar til tað, tey missa. — AT *leggjast inn á kommununa í Havn« (sagt av Tóru Bærentsen, bóndakonuni) i onkur vanlig hús! Tað er litið hugsað, at skapa sovorðnan jarðskjálvta i tann trivnaðarlaga grundvøllin hjá Sundsbúgvunum. — Heilt burtursæð frá, at hvør kann bjóða nakað i staðin fyrri ein livandi, føroyskan garð, hvørs uppruni vist er i 1700-talinum og óvist longur aftur i søguni!?

Mentan — livsandi

Skal eitt land varðveita sína sál, sín persónleika, sína serligu atdráttarmegi — tá má ikki sjálvur livsblásturin verða køvður. Tað, sum livri i forleingils av uppruna okkara, sum er mentan okkara i friðarligum gerandisvirki.

Tað má kunna lata seg gera, at dyrka landið uttan at oyða tað.

Liv i baianstovu

Danskur teologur hóttir við at stevna Óla Breckmann

Dagblaðið hevur gjørt nógv burtur úr Tongulrøsluni, sum m.a. hevur stóra ávirkan á virksemd hjá loyniliga felagskapinum »Selskabet til værn for dansk folkestyre«, har eisini Óli Breckmann, fólkatingslimur, er limur.

Í seinastu greinini um Tongulfamiljuna verður danski teologurin, Johannes Aagaard, skulds settur fyrri bæði líkt og ólíkt.

Aagaard kravur nú eina umbering frá Dagblaðnum — annars stevnir hann. Hann skrivur:

Til redaktionen af Dagblaðið.

Det er kommet mig for øre, at Óli Breckmann har bragt en omtale af Dialogcentret og undertegnede, en omtale som er forbavsende lognagtig og langt ude i injurier. Det er mig meget magtpåliggende at nedestående dementi

bringes omgående og i sin helhed.

Hvis dementiet ikke bringes omgående, samt tilsendes mig, vil jeg inden 14 dage bede min advokat tage affære.

Bagvaskelse

Dagblaðið har bragt indlæg af folketingsmedlem-

met Óli Breckmann, som man har gengivet for mig i udpluk, idet bladet selv ikke har sendt mig nogen kopi, lige så lidt som forfatteren har gjort det.

Det hævdes, at jeg selv har etableret en såkaldt »nyreligøse bevægelse«, hvis formål er »fysisk frelse fra social nød og undertrykkelse«. Jeg formoder, at der associeres til Kirketjenesten i Danmark, som jeg var formand for engang i fortiden. Denne KT organisation har ikke nogen formålsparagraf, der blot nogenlunde rimeligt kan gengives med det anførte citat. Der er derfor tale om vildledning fra Óli Breckmanns side.

Samme person hævder endvidere, at jeg har en lære om at »homoseksualitet regnes som en naturlig

måde atw opfylde Jesu kærlighedsbud på«. Dette er ikke blot vildledning, men direkte løgn. Jeg har i et par studier om nyreligøsiteten netop gjort mig til talsmand for den opfattelse, at homoseksuelle mennesker ganske som vi hetroseksuelle må lære sig at omsætte deres særlige seksualitet i trofasthed og omsorg for andre mennesker, og at de har samme problemer som vi andre med hensyn til at lade sig dominere af deres driftsliv. Men at der findes mennesker, som faktisk tiltrækkes af mennesker af deres eget køn og er nødt til at acceptere denne kendsgerning, hvis deres liv skal lykkes og hvis deres sociale tilværelse skal kunne blive til et liv i kærlighed, det har jeg naturligvis ikke nægtet. De, der

nægter den slags kendsgerninger, lyver om mennesker, som de burde tage sig positivt af.

Óli Breckmann bruger følgende udtryk om mig: »denne kensforstyrrede kærlighedsbringers nyreligøsitet«, og han hævder, at Dialogcentret ikke anser »hverken ateisme eller kommunisme for at være en trussel imod trosliv«. Dette er jo klart injurier, som Óli Breckmann ikke

kan føre sandhedsbevis for. Jeg giver ham derfor 14 dage til at give mig en undskyldning og beklage de anvendte udtryk. Ellers vil han høre nærmere fra min advokat.

Johannes Aagaard
formand for Dialogcentret, Afdelingsleder, dr. theol. Det teologiske fakultet
Århus Universitet

DUPULTMORALURIN

Uttam mun til, hvat »Unification Church« og »Tongil Bevægelsen« i veruleikanum standa fyrri, so eigur ein ikki blint at trúgva teimum ákoyringum, sum donsku blóðini — og nú eisini føroysk blóð — venda móti hesi røslu. Tí ein eigur fyrst at hyggja at, hvaðani hesar ákoyringar koma, hvør setir tær fram, og hvat tey, ið seta hesar ábreiðslur fram, sjálvi umboða.

Krúttunna hjá donsku blóðunum i sokallaðu »avdukingini« av áður nevndu røslu, er tað sokallaða »Dialogcentret« i Århus. Stjórnin har eitur Johannes Aagaard. Hann hevur sjálvur skapt eina sokallaða »nyreligøsa« røslu, hvørs endamá er »fysisk frelse fra social nød

og undertrykkelse«. Hvussu skikkaður hesin maður er at úttala seg um nakran sum helst, sæst best á læru hansara, har »homosexualitet« regnes som en naturlig måde at opfylde Jesu kærlighedsbud på. Donsku blóðini framvisa henda mann sum »ekspert i nyreligøsitet«.

Dupultmoralurin kemur aftur her til sjóndar. Donsku blóðini — tey etableraðu — hava aldri havt áhuga fyrri nyreligøsitatinum hjá hesum kynsvilsta kærligkøðara, men tey kunnu saktans nýta hann i eini hetzkampanju móti borgarligum og framsættum sum serfrøðing innan allan átrúnað. Dialogcentret metir sjálvandi hvørki ateismu ella kommunismu sum nakran vanda fyrri trúarlívið.

Brotið um Johs. Aagaard i Dagblaðnum, har danski teologurin verður skulds settur fyrri líkt og ólíkt.